



Stanisław Reymont - Chłopi, część 8.

Lipce to centrum wszechświata - ukochana ojczysta ziemia. Boryna to chłop - Piast. To on znajduje się na wysokiej pozycji w hierarchii wiejskiej. W Reymontowskiej wsi panują: wójt, ksiądz i bogaty chłop. Na niższych szczeblach są gospodarze, których stać na jednego parobka. A na samym dole są ci, którzy żyją z tego, czego nikt inny nie chciałby się podjąć – żebracy (np. wywożący gnój). Powiedzenie „Od pucybuta do milionera” nie miało tutaj znaczenia, bo w Lipcach jeśli raz zostałeś nędzarzem, to przyklejają ci taką etykietę już na zawsze.

Poza stosunkami między mieszkańcami, ważnym tematem była przyroda.

Określenie czasu nie odnosiło się tutaj do godzin, dni, ale do tego jak zmieniała się przyroda – bo ona wyznaczała wszystkie prace. Widać to także w strukturze utworu, który podzielono na cztery części – tak, jak mamy cztery pory roku.

Z daną porą roku wiążą się obrzędy – święta dla chłopów. Bardzo dokładnie zostały opisane święta liturgiczne – Boże Narodzenie, Zaduszki. To jest też echo naturalizmu w „Chłopach”.

Istotne – z punktu widzenia życia chłopskiego były też opisy różnych obyczajów. Reymont poświęcił sporo miejsca takim detalom jak opis darcia pierza (dawniej, jeśli wcześniej nie przygotowano pierza na pierzyny, to nie było pod czym spać zimą i było po prostu zimno).

Obyczaje, zasady wyznaczały pewien kanon tego, co jest w życiu ważne i dobre. Każdy musiał się podporządkować. Tym, którzy to akceptowali dawało to poczucie bezpieczeństwa, stabilizacji. Problem pojawiał się, gdy ktoś chciał się „wychylić”. Outsiderom mówiono „Nie!”. Na takiej podstawie została ze społeczeństwa wykluczona Jagna.

Przyroda wyznacza czas pracy, życie. Jeżeli jest dobry plon, to są pieniądze. Dlatego ziemia jest świętością. Za przykład może posłużyć umierający Boryna. Będąc na tzw. ostatnich nogach idzie, by zasiać ziarno – jest to jego ostatni gest. Potem umiera.

Miejsce na Twoją reklamę
info: reklama@lykwiedzy.pl

„Chłopi” to epopeja? Jesteśmy za, a nawet... przeciw.

ZA przemawiają m.in.:

1. Tematyka.

Epopeja ma przedstawiać legendarne, historyczne dzieje na tle ważnego wydarzenia. Otóż „Chłopi” pokazują realistyczną panoramę obrazu wsi na przełomie wieków, a to ważne wydarzenie, to budzenie się świadomości chłopów - klasowej i narodowej.

2. Realizm w opisach.

Reymont podaje bardzo dużo dokładnych opisów. Szczegółowe przedstawienie obrzędów (wspomniane Boże Narodzenie), obrzędy (wyjazd na jarmark, wesele).

3. Sceny batalistyczne.

Nie ma typowej walki, bitwy, żołnierzy. Jest natomiast bój o las, gdzie chłopi muszą walczyć o swoje.

4. Mitologizacja.

Reymont podniósł wieś do roli świętości.

PRZECIW, m.in.:

1. Epopeja to utwór napisany wierszem.

„Chłopi” to proza.

2. Narrator wszechwiedzący, obiektywny.

W "Chłopach" znaleźć można różne style wypowiedzi narracyjnej – jest i gawędziarz, który snuje opowieści o życiu wiejskim, ale jest także narrator-chłop, który pokazuje nam Lipce ze swojej perspektywy i przez to nie jest do końca obiektywny.

Jednak – po prostym rachunku – można stwierdzić, że więcej jest argumentów ZA.

Miejsce na Twoją reklamę
info: reklama@lykwiedzy.pl

Miejsce na Twoją reklamę
info: reklama@lykwiedzy.pl